

Prvním emeritním profesorem Západočeské univerzity se stal filozof a religionista Otakar A. Funda

13.11.2023 - Zdeňka Špiclová | Západočeská univerzita v Plzni

Profesor Funda patří k těm výrazným osobnostem české akademické obce, kteří dosáhli uznání v zahraničí dříve než doma.

Ačkoliv v roce 1971 získal doktorát z teologie na univerzitě v Basileji a působil na univerzitách v Tübingenu, Bonnu, Bochumi, Mnichově, Basileji, Bernu a Göttingen, na ty české mohl vstoupit až po roce 1990. Kvůli obstrukcím komunistického režimu, který odmítl uznat jeho basilejský doktorát, musel znovu promovat v roce 1981 na Komenského evangelické bohoslovecké fakultě v Praze a až po změně režimu bylo možné, aby se v roce 1990 habilitoval v oboru Filozofie náboženství na Husitské teologické fakultě Univerzity Karlovy. V roce 2003 byl na návrh Filozofické fakulty Masarykovy Univerzity v Brně jmenován profesorem pro obor Filozofie.

„Se Západočeskou univerzitou v Plzni je prof. Funda spojen od roku 1995,“ řekla vedoucí katedry Ludmila Dostálová a doplnila: „Po více než čtvrtstoletí tak jako výrazná akademická osobnost inspiroval generace jejích studentů a díky působení v doktorském studijním programu vychoval řadu našich mladších kolegů a kolegyně.“ Vahou své osobnosti podstatným způsobem přispěl k etablování filozofie a religionistiky na Fakultě filozofické. Díky jeho garanci přestala být v roce 2012 Fakulta filozofická ZČU jedinou filozofickou fakultou v České republice, která nepěstuje obor filozofie. Rovněž získání institucionální akreditace v oblasti vzdělávání Filozofie, religionistika a teologie je jeho významnou zásluhou, neboť jedině díky jeho kvalifikaci ve všech třech oborech mohla ZČU obhájit kvalifikační zabezpečení v plném rozsahu této nesourodé oblasti vzdělávání.

Své studenty a studentky vždy učil: *„Vědeckost znamená přiměřenost vůči tématu. V oblasti náboženství je proto třeba tematizovat – se snahou o co největší možnou míru objektivitu, s největším zaujetím pro nezaujatost – jak vyznavači daného náboženství sami sobě rozuměli a rozumí.“* Tím profesor Funda svou vlastní filozofickou i pedagogickou praxí předžíval pro humanitní diskurz nesmírně důležitou věc: úctu a pokoru vůči názorům druhých. *„Nejprve je třeba se snažit důkladně a důsledně pochopit, proč někdo říká to, co říká, proč někdo říká něco jinak než já. A až pak – když se člověk opravdu upřímně pokusí dobrat nejen toho, co ten druhý říká, ale i důvodů, které ho k tomu vedou – formulovat svou pozici, svůj názor. A nebo, pokud se jedná o mínění, které nesdílí, o víru, nikoliv o argumenty podložený názor, zdvořile mlčet.“*

S požadavkem přiměřenosti vůči tématu souvisí i jeho filozofická pozice kritického racionalisty. Funda rází termín kvalitativní pozitivismus, který dle něj není pouhou deskripcí, *„ale je to skutečný vhled, adekvátní zkoumanému jevu, odrážející dotazovanou skutečnost pokud možno ve všech jejích dimenzích“*. Odkaz prof. Fundy jakožto kritického racionalisty rozvíjí na katedře filozofie Fundova následovnice Jitka Paitlová, v religionistickém segmentu Fundova myšlení pokračuje jeho doktorandka Zdeňka Špiclová.

Na konci minulého roku se prof. Funda rozhodl své oficiální působení na katedře filozofie ukončit. Jeho rozhodnutí bylo motivováno rovněž přáním v současné nelehké situaci a s ohledem na dlouhodobé podfinancování vysokého školství neubírat prostor a zejména finance mladším kolegům. Díky střeďecnímu jmenování však může i nadále na katedře působit a zůstat jejím členem.

<https://info.zcu.cz/clanek.jsp?id=5855>